

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

श्री लीलाशुककवि विरचितम्
॥ श्री कृष्णकर्णामृतम् ॥

This document has been prepared by

Sunder Kidāmbi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness śrīmad āṇḍavan śrīraṅgam

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
॥ श्री कृष्णकर्णामृतम् ॥

॥ प्रथमाश्वासः ॥

चिन्तामणिर्जयति सोमगिरिर्गुरुर्मे
शिक्षागुरुश्च भगवान् शिखिपिञ्छमौलिः।
यत्पादकल्पतरुपल्लवशेखरेषु
लीलास्वयंवररसं लभते जयश्रीः ॥ 1.1 ॥

अस्ति स्वस्तरुणीकराग्रविलसत्कल्पप्रसूनाप्लुतं
वस्तुप्रस्तुतवेणुनादलहरीनिर्वाणनिर्व्याकुलम्।
स्रस्तस्रस्तनिरुद्धनीविविलसद्गोपीसहस्रावृतं
हस्तन्यस्तनतापवर्गमखिलोदारं किशोराकृति ॥ 1.2 ॥

चातुर्यैकनिधानसीमचपलापाङ्गच्छटामन्थरं
लावण्यामृतवीचिलालितदृशं लक्ष्मीकटक्षादृतम्।
कालिन्दीपुलिनाङ्गणप्रणयिनं कामावताराङ्कुरं
बालं नीलममी वयं मधुरिमस्वाराज्यमाराधुमः ॥ 1.3 ॥

बर्होत्तंसविलासिकुन्तलभरं माधुर्यमग्राननं
प्रोन्मीलन्नवयौवनं प्रविलसद्वेणुप्रणादामृतम्।
आपीनस्तनकुङ्गलाभिरभितो गोपीभिराराधितं
ज्योतिश्चेतसि नश्चकास्ति जगतामेकाभिरामाद्भुतम् ॥ 1.4 ॥

मधुरतरस्मितामृतविमुग्धमुखाम्बुरुहं
मदशिखिपिञ्छलाञ्छितमनोज्ञकचप्रचयम्।

विषयविषामिषग्रसनगृधुनि चेतसि मे
विपुलविलोचनं किमपि धाम चकास्ति चिरम् ॥ 1.5 ॥

मुकुलायमाननयनाम्बुजं विभो -
मुरळीनिनादमकरन्दनिर्भरम्।
मुकुरायमाणमृदुगण्डमण्डलं
मुखपङ्कजं मनसि मे विजृम्भताम् ॥ 1.6 ॥

कमनीयकिशोरमुग्धमूर्तेः
कलवेणुक्वणितादृताननेन्दोः।
मम वाचि विजृम्भतां मुरारे -
र्मधुरिम्णः कणिकापि कापि कापि ॥ 1.7 ॥

मदशिखण्डिशिखण्डविभूषणं
मदनमन्थरमुग्धमुखाम्बुजम्।
व्रजवधूनयनाञ्जलवञ्चितं
विजयतां मम वाङ्मयजीवितम् ॥ 1.8 ॥

पल्लवारुणपाणिपङ्कजसङ्गिवेणुरवाकुलं
फुल्लपाटलपाटलीपरिवादिपादसरोरुहम्।
उल्लसन्मधुराधरद्युतिमञ्जरीसरसाननं
वल्लवीकुचकुम्भकुङ्कुमपङ्किलं प्रभुमाश्रये ॥ 1.9 ॥

अपाङ्गरेखाभिरभङ्गुराभि -
रनङ्गरेखारसरञ्जिताभिः।
अनुक्षणं वल्लवसुन्दरीभि -
रभ्यर्च्यमानं विभुमाश्रयामः ॥ 1.10 ॥

हृदये मम हृद्यविभ्रमाणां
हृदयं हर्षविशाललोलनेत्रम्।

तरुणं ब्रजबालसुन्दरीणां
तरलं किञ्चन धाम सन्निधत्ताम् ॥ 1.11 ॥

निखिलभुवनलक्ष्मीनित्यलीलास्पदाभ्यां
कमलविपिनवीथीगर्वसर्वङ्कषाभ्याम् ।
प्रणमदभयदानप्रौढिगाढोद्धताभ्यां
किमपि वहतु चेतः कृष्णपादाम्बुजाभ्याम् ॥ 1.12 ॥

प्रणयपरिणताभ्यां प्राभवालम्बनाभ्यां
प्रतिपदललिताभ्यां प्रत्यहं नूतनाभ्याम् ।
पतिमुहुरधिकाभ्यां प्रस्रुवल्लोचनाभ्यां
प्रभवतु हृदये नः प्राणनाथः किशोरः ॥ 1.13 ॥

माधुर्यवारिधिमदान्धतरङ्गभङ्गी -
शृङ्गारसङ्कलितशीतकिशोरवेषम् ।
आमन्दहासललिताननचन्द्रबिम्ब -
मानन्दसंप्लवमनुप्लवतां मनो मे ॥ 1.14 ॥

अव्याजमञ्जुलमुखाम्बुजमुग्धभावै -
रास्वाद्यमाननिजवेणुविनोदनादम् ।
आक्रीडतामरुणपादसरोरुहाभ्या -
मार्द्रै मदीयहृदये भुवनार्द्रमोजः ॥ 1.15 ॥

मणिनूपुरवाचालं वन्दे तच्चरणं विभोः ।
ललितानि यदीयानि लक्ष्माणि ब्रजवीथिषु ॥ 1.16 ॥

मम चेतसि स्फुरतु वल्लवीविभो -
मणिनूपुरप्रणयिमञ्जुशिञ्जितम् ।

कमलावनेचरकळिन्दकन्यका -

कलहंसकण्ठकलकूजितादृतम् ॥ 1.17 ॥

तरुणारुणकरुणामयविपुलायतनयनं

कमलाकुचकलशीभरविपुलीकृतहृदयम् ।

मुरळीरवतरळीकृतमुनिमानसनलिनं

मम खेलति मदचेतसि मधुराधरममृतम् ॥ 1.18 ॥

आमुग्धमर्धनयनाम्बुजचुम्ब्यमान -

हर्षाकुलव्रजवधूमधुराननेन्दोः ।

आरब्धवेणुरवमादिकिशोरमूर्ते -

राविर्भवन्ति मम चेतसि केऽपि भावाः ॥ 1.19 ॥

कलक्वणितकङ्कणं करनिरुद्धपीताम्बरं

क्रमप्रसृतकुन्तलं कलितबर्हभूषं विभो ।

पुनः प्रसृतिचापलं प्रणयिनीभुजायन्त्रितं

मम स्फुरतु मानसे मदनकेळिशय्योत्थितम् ॥ 1.20 ॥

स्तोकस्तोकनिरुध्यमानमृदुलप्रस्यन्दिमन्दस्मितं

प्रेमोद्धेदनिरर्गळप्रसृमरप्रव्यक्तरमोद्गमम् ।

श्रोतृश्रोत्रमनोहरव्रजवधूलीलामिथो जल्पितं

मिथ्यास्वापमुपास्महे भगवतः क्रीडानिमीलद्दृशः ॥ 1.21 ॥

विचित्रपत्राङ्कुरशालिबाला -

स्तनान्तरं मौनिमनोन्तरं वा ।

अपास्य वृन्दावनपादपास्य -

मुपास्यमन्यन्न विलोकयामः ॥ 1.22 ॥

सार्धं समृद्धैरमृतायमानै -

राध्मायमानैर्मुरळीनिनादैः ।

मूर्धाभिषिक्तं मधुराकृतीनां
बालं कदा नाम विलोकयिष्ये ॥ 1.23 ॥

शिशिरीकुरुते कदानु नः
शिखिपिञ्छाभरणश्शिशुर्दृशोः।
युगळं विगळन्मधुद्रव
स्मितमुद्रामृदुना मुखेन्दुना ॥ 1.24 ॥

कारुण्यकर्बुरकटाक्षनिरीक्षणेन
तारुण्यसंवळितशैशववैभवेन।
आपुष्पता भुवनमद्भुतविभ्रमेण
श्रीकृष्णचन्द्र ! शिशिरी कुरु लोचनं मे ॥ 1.25 ॥

कदा वा काळिन्दीकुवलयदळश्यामलतराः
कटाक्षा लक्ष्यन्ते किमपि करुणावीचिनिचिताः।
कदा वा कन्दर्पप्रतिभटजटाचन्द्रशिशिराः
किमप्यन्तस्तोषं ददति मुरळीकेळिनिनदाः ॥ 1.26 ॥

अधीरमालोकितमार्द्रजल्पितं
गतं च गम्भीरविलासमन्थरम्।
अमन्दमालिङ्गितमाकुलोन्मद -
स्मितं च ते नाथ वदन्ति गोपिकाः ॥ 1.27 ॥

अस्तोकस्मितभरमायतायताक्षं
निश्लेषस्तनमृदितं ब्रजाङ्गनाभिः।
निस्सीमस्तबकितनीलकान्तिधारं
दृश्यासं त्रिभुवनसुन्दरं महस्ते ॥ 1.28 ॥

मयि प्रसादं मधुरैः कटाक्षै -
र्वशीनिनादानुचरैर्विधेहि।

त्वयि प्रसन्ने किमिहापरैर्न -
स्त्वय्यप्रसन्ने किमिहापरैर्नः ॥ 1.29 ॥

निबद्धमुग्धाञ्जलिरेष याचे
नीरन्ध्रदैन्योन्नतमुक्तकण्ठम् ।
दयाम्बुधे देव भवत्कटाक्ष -
दाक्षिण्यलेशेन सकृन्निषिञ्च ॥ 1.30 ॥

पिञ्छावतंसरचनोचितकेशपाशे
पीनस्तनीनयनपङ्कजपूजनीये ।
चन्द्रारविन्दविजयोद्यतवक्त्रबिम्बे
चापल्यमेति नयनं तव शैशवे नः ॥ 1.31 ॥

त्वच्छैशवं त्रिभुवनाद्भुतमित्यवैमि
यच्चापलं च मम वागविवादगम्यम् ।
तत्किं करोमि विरणन्मुरळीविलास -
मुग्धं मुखाम्बुजमुदीक्षितुमीक्षणाभ्याम् ॥ 1.32 ॥

पर्याचितामृतरसानि पदार्थभङ्गी
फलूनि वल्लितविशालविलोचनानि ।
बाल्याधिकानि मदवल्लवभावितानि
भावे लुठन्ति सुदृशां तव जल्पितानि ॥ 1.33 ॥

पुनः प्रसन्नेन मुखेन्दुतेजसा
पुरोऽवतीर्णस्य कृपामहाम्बुधेः ।
तदेव लीलामुरळीरवामृतं
समाधिविघ्नाय कदानु मे भवेत् ॥ 1.34 ॥

भावेन मुग्धचपलेन विलोकनेन
मन्मानसे किमपि चापलमुद्धहन्तम् ।

लोलेन लोचनरसायनमीक्षणेन
लीलाकिशोरमुपगूहितुमुत्सुकोऽस्मि ॥ 1.35 ॥

अधीरबिम्बाधरविभ्रमेण
हर्षाद्र्वेणुस्वरसम्पदा च।
अनेन केनापि मनोहरेण
हा हन्त हा हन्त मनो धिनोति ॥ 1.36 ॥

यावन्न मे निखिलमर्मदृढाभिघात -
निस्सन्धिबन्धनमुदेत्यसवोपतापः।
तावद्विभो भवतु तावकवक्त्रचन्द्र -
चन्द्रातपद्विगुणिता मम चित्तधारा ॥ 1.37 ॥

यावन्न मे नरदशा दशमी दृशोऽपि
रन्ध्रादुदेति तिमिरीकृतसर्वभावा।
लावण्यकेळिभवनं तव तावदेतु
लक्ष्म्याः समुत्क्वणितवेणुमुखेन्दुबिम्बम् ॥ 1.38 ॥

आलोललोचनविलोकितकेळिधारा -
नीराजिताग्रसरणेः करुणाम्बुराशेः।
आर्द्राणि वेणुनिनदैः प्रतिनादपूरै -
राकर्णयामि मणिनूपुरशिञ्जितानि ॥ 1.39 ॥

हे देव हे दयित हे जगदेकबन्धो
के कृष्ण हे चपल हे करुणैकसिन्धो।
हे नाथ हे रमण हे नयनाभिराम
हा हा कदा नु भवितासि पदं दृशोर्मे ॥ 1.40 ॥

अमून्यधन्यानि दिनान्तराणि
हरे त्वदालोकनमन्तरेण।

अनाथबन्धो करुणैकसिन्धो

हा हन्त हा हन्त कथं नयामि ॥ 1.41 ॥

किमिव शृणुमः कस्य ब्रूमः कथं कृतमाशया

कथयत कथं धन्यामन्यामहे हृदयेशयम्।

मधुरमधुरस्मेराकारे मनोनयनोत्सवे

कृपणकृपणा कृष्णे तृष्णा चिरं बत लम्बते ॥ 1.42 ॥

आभ्यां विलोचनाभ्या -

मम्बुजदलललितलोचनं बालम्।

द्वाभ्यामपि परिरब्धुं

दूरे मम हन्त दैवसामाग्री ॥ 1.43 ॥

अश्रान्तस्मितमरुणारुणाधरोष्ठं

हर्षार्द्रद्विगुणमनोज्ञवेणुगीतम्।

विभ्राम्यद्विपुलविलोचनार्धमुग्धं

वीक्षिष्ये तव वदनाम्बुजं कदा नु ॥ 1.44 ॥

लीलायताभ्यां रसशीतलाभ्यां

नीलारुणाभ्यां नयनाम्बुजाभ्याम्।

आलोकयेद्भुतविभ्रमाभ्यां

बालः कदा कारुणिकः किशोरः ॥ 1.45 ॥

बहुळचिकुरभारं बद्धपिञ्छावतंसं

चपलचपलनेत्रं चारुबिम्बाधरोष्ठम्।

मधुरमृदुलहासं मन्थरोदारलीलं

मृगयति नयनं मे मुग्धवेषं मुरारेः ॥ 1.46 ॥

बहुलजलदच्छायाचोरे विलासभरालसं

मदशिखिशिखालीलोत्तंसं मनोज्ञमुखाम्बुजम्।

कमपि कमलापाङ्गोदग्रप्रपन्नजगज्जितं
मधुरिमपरीपाकोद्रेकं वयं मृगयामहे ॥ 1.47 ॥

परामृश्यं दूरे परिशदि मुनीनां ब्रजवधू -
दृशां दृश्यं शश्वत्त्रिभुवनमनोहारिवपुषम् ।
अनामृश्यं वाचामनिदमुदयानामपि कदा
दरीदृश्ये देवं दरदलितनीलोत्पलनिभम् ॥ 1.48 ॥

लीलाननाम्बुजमधीरमुदीक्षमाणं
नर्माणि वेणुविवरेषु निवेशयन्तम् ।
डोलायमाननयनं नयनाभिरामं
देवं कदानु दयितं व्यतिलोकयिष्ये ॥ 1.49 ॥

लग्नं मुहुर्मनसि लम्पटसंप्रदायि
लेखाविलेखनरसज्ञमनोज्ञवेषम् ।
लज्जन्मृदुस्मितमधुस्रपिताधरांशु -
राकेन्दुलाळितमुखेन्दु मुकुन्दबाल्यम् ॥ 1.50 ॥

अहिमकरकरनिकरमृदुमृदितलक्ष्मी -
सरसतरसरसिरुहसदृशदृशि देवे ।
ब्रजयुवतिरतिकलहविजयिनिजलीला -
मदमुदितवदनशशिमधुरिमणि लीये ॥ 1.51 ॥

करकमलदलदलितलळिततरवंशी
कलनिनदगळदमृतघनसरसि देवे ।
सहजरसभरभरितदरहसितवीथी -
सततवहदधरमणिमधुरिमणि लीये ॥ 1.52 ॥

कुसुमशरशरसमरकुपितमदगोपी -
कुचकलशघुसृणरसलसदुरसि देवे ।

मदलुलितमृदुहसितमुषितशशिशोभा -
मुहुरधिकमुखकमलमधुरिमणि लीये ॥ 1.53 ॥

आनग्रामसितभ्रुवोरुपचितामक्षीणपक्ष्माङ्कुरे -
ष्वालोलामनुरागिणोर्नयनयोराद्रा मृदौ जल्पिते।
आताग्रामधरामृते मदकलामम्लानवंशीरवे -
ष्वाशास्ते मम लोचनं व्रजशिशोर्मूर्तिं जगन्मोहिनीम् ॥ 1.54 ॥

तत्कैशोरं तच्च वक्त्रारविन्दं
तत्कारुण्यं ते च लीलाकटाक्षाः।
तत्सौन्दर्यं सा च मन्दस्मितश्रीः
सत्यं सत्यं दुर्लभं दैवतेषु ॥ 1.55 ॥

विश्वोपप्लवशमनैकबद्धदीक्षं
विश्वासस्तवकितचेतसां जनानाम्।
पश्यामः प्रतिनवकान्तिकन्दळार्द्रं
पश्यामः पथि पथि शैशवं मुरारेः ॥ 1.56 ॥

मौलिश्चन्द्रकभूषणा मरकत स्तम्भाभिरामं वपु -
र्वक्त्रं चित्रविमुग्धहासमधुरं बाले विलोले दृशौ।
वाचश्शैशवशीतलामदगजश्लाघ्या विलासस्थिति -
र्मन्दं मन्दमये ! क एष मथुरावीथीमितो गाहते ॥ 1.57 ॥

पादौ पादविनिर्जिताम्बुजवनौ पद्मालयालङ्कृतौ
पाणी वेणुविनोदनप्रणयिनौ पर्याप्तशिल्पश्रियौ।
बाहू दोहदभाजनं मृगदृशां माधुर्यधारा गिरो
वक्त्रं वाग्विभवातिलङ्घितमहो ! बालं किमेतन्महः ॥ 1.58 ॥

बर्हं नाम विभूषणं बहुमतं वेषाय शेषैरलं
वक्त्रं द्वित्रिविशेषकान्तिलहरीविन्यासधन्याधरम्।

शीलैरल्पधियामगम्यविभवैः शृङ्गारभङ्गीमयं
चित्रं चित्रमहो विचित्रममहो चित्रं विचित्रं महः ॥ 1.59 ॥

अग्रे समग्रयति कामपि केलिलक्ष्मी -
मन्यासु दिक्ष्वपि विलोचनमेव साक्षि।
हा हन्त हस्तमथदूरमहो किमेत -
दासीत् किशोरमयमम्ब ! जगत्रयं मे ॥ 1.60 ॥

चिकुरं बहुळं विरळं भ्रमरं
मृदुलं वचनं विपुलं नयनम्।
अधरं मधुरं वदनं ललितं
चपलं चरितन्तु कदाऽनुभवे ॥ 1.61 ॥

परिपालय नः कृपालये -
त्यसकृज्जल्पितमात्मबान्धवः।
मुरळी मृदुलस्वनान्तरे
विभुराकर्णयिता कदा नु नः ॥ 1.62 ॥

कदा नु कस्यां नु विपद्दशायां
कैशोरगन्धिः करुणाम्बुधिर्नः।
विलोचनाभ्यां विपुलायताभ्यां
व्यालोकयिष्यन् विषयीकरोति ॥ 1.63 ॥

मधुरमधरबिम्बे मञ्जुलं मन्दहासे
शिशिरममृतवाक्ये शीतलं दृष्टिपाते।
विपुलमरुणनेत्रे विश्रुतं वेणुनादे
मरकतमणिनीलं बालमालोकये नु ॥ 1.64 ॥

माधुर्यादपि मधुरं मन्मथतातस्य किमपि कैशोरम्।
चापल्यादपि चपलं चेतो मम हरति हन्त किं कुर्मः ॥ 1.65 ॥

वक्षःस्थले च विपुलं नयनोत्पले च
 मन्दस्मिते च मृदुलं मदजल्पिते च।
 बिम्बाधरे च मधुरं मुरळीरवे च
 बालं विलासनिधिमाकलये कदा नु ॥ 1.66 ॥

आर्द्रावलोकितदयापरिणद्धनेत्र -
 माविष्कृतस्मितसुधामधुराधरोष्ठम्।
 आद्यं पुमांसमवतंसितबर्हिर्बर्ह -
 मालोकयन्ति कृतिनः कृतपुण्यपुञ्जाः ॥ 1.67 ॥

मारः स्वयं नु मधुरद्युतिमण्डलं नु
 माधुर्यमेव नु मनोनयनामृतं नु।
 वाणीमृजा नु मम जीवितवल्लभो नु
 बालोऽयमभ्युदयते मम लोचनाय ॥ 1.68 ॥

बालोऽयमालोलविलोचनेन
 वक्त्रेण चित्रीकृतदिङ्मुखेन।
 वेषेण घोषोचितभूषणेन
 मुग्धेन दुग्धे नयनोत्सुकं नः ॥ 1.69 ॥

आन्दोळिताग्रभुजमाकुलनेत्रलील -
 मार्द्रस्मितार्द्रवदनाम्बुजचन्द्रबिम्बम्।
 शिञ्जानभूषणशतं शिखिपिञ्छमौळिं
 शीतं विलोचनरसायनमभ्युपैति ॥ 1.70 ॥

पशुपालबालपरिषद्विभूषणं
 शिशुरेष शीतलविलोललोचनः।
 मृदुलस्मितार्द्रवदनेन्दुसम्पदा
 मदयन्मदीयहृदयं विगाहते ॥ 1.71 ॥

तदिदमुपनतं तमालनीलं
तरळविलोचनतारकाभिरामम्।
मुदितमुदितवक्त्रचन्द्रबिम्बं
मुखरितवेणुविलासजीवितं मे ॥ 1.72 ॥

चापल्यसीम चपलानुभवैकसीम
चातुर्यसीम चतुराननशिल्पसीम।
सौरभ्यसीम सकलाद्भुतकेळिसीम
सौभाग्यसीम तदिदं ब्रजभाग्यसीम ॥ 1.73 ॥

माधुर्येण द्विगुणशिशिरं वक्त्रचन्द्रं वहन्ती
वंशीवीथीविगळदमृतस्रोतसा सेचयन्ती।
मद्वाणीनां विहरणपदं मत्तसौभाग्यभाजां
मत्पुण्यानां परिणतिरहो नेत्रयोस्सन्निधत्ते ॥ 1.74 ॥

तेजसेऽस्तु नमो धेनुपालिने लोकपालिने।
राधापयोधरोत्सङ्गशायिने शेषशायिने ॥ 1.75 ॥

धेनुपालदयितास्तनस्थली -
धन्यकुङ्कुमसनाथकान्तये।
वेणुगीतगतिमूलवेधसे
तेजसे तदिदमों नमो नमः ॥ 1.76 ॥

मृदुक्वणन्नूपुरमन्थरेण
बालेन पादाम्बुजपल्लवेन।
अनुक्वणन्मञ्जुलवेणुगीत -
मायाति मे जीवितमात्तकेलि ॥ 1.77 ॥

सोऽयं विलासमुरळीनिनदामृतेन
सिञ्चन्नुदञ्चितमिदं मम कर्णयुग्मम्।

आयाति मे नयनबन्धुरनन्यबन्धु -

रानन्दकन्दलितकेळिकटाक्षलक्ष्यः ॥ 1.78 ॥

दूराद्विलोकयति वारणखेलगामी
धाराकटाक्षभरितेन विलोचनेन।

आरादुपैति हृदयङ्गमवेणुनाद -
वेणीदुघेन दशनावरणेन देवः ॥ 1.79 ॥

त्रिभुवनसरसाभ्यां दीप्तभूषापदाभ्यां
दृशि दृशि शिशिराभ्यां दिव्यलीलाकुलाभ्याम्।

अशरणशरणाभ्यामद्भुताभ्यां पदाभ्या -
मयमयमनुकूजद्वेणुरायाति देवः ॥ 1.80 ॥

सोऽयं मुनीन्द्रजनमानसतापहारी
सोऽयं मदव्रजवधूवसनापहारी।

सोऽयं तृतीयभुवनेश्वरदर्पहारी
सोऽयं मदीयहृदयाम्बुरुहापहारी ॥ 1.81 ॥

सर्वज्ञत्वे च मौग्ध्ये च सार्वभौममिदं मम।
निर्विशन्नयनं तेजो निर्वाणपदमश्रुते ॥ 1.82 ॥

कृष्णानमेतत्पुनरुक्तशोभ -

मुष्णेतरांशोरुदयं मुखेन्दोः।
तृष्णाम्बुराशिं द्विगुणीकरोति
कृष्णाह्वयं किञ्चन जीवितं मे ॥ 1.83 ॥

तदेतदाताम्रविलोचनश्री -

सम्भाविताशेषविनम्रवर्गम्।
मुहुर्मुरारेर्मधुराधरोष्ठं
मुखाम्बुजं चुम्बति मानसं मे ॥ 1.84 ॥

करौ शरदुदञ्चिताम्बुजविलासशिक्षागुरू
 पदौ विबुधपादपप्रथमपल्लवोल्लङ्घिनौ ।
 दृशौ दलितदुर्मदत्रिभुवनोपमानश्रियौ
 विलोक्य सुविलोचनामृतमहो महच्छैशवम् ॥ 1.85 ॥

आचिन्वानमहन्यहन्यहनि साकारान् विहारक्रमा -
 नारुन्धानमरुन्धतीहृदयमप्यार्द्रस्मितास्यश्रिया ।
 आतन्वानमनन्यजन्मनयनश्लाघ्यामनर्घ्या दशा -
 मामन्दं ब्रजसुन्दरीस्तनतटीसाम्राज्यमाञ्जृम्भते ॥ 1.86 ॥

समुच्छ्वसितयौवनं तरलशैशवालङ्कृतं
 मदच्छुरितलोचनं मदनमुग्धहासामृतम् ।
 प्रतिक्षणविलोकनं प्रणयपीतवंशीमुखं
 जगत्त्रयविमोहनं जयति मामकं जीवितम् ॥ 1.87 ॥

चित्रं तदेतच्चरणारविन्दं
 चित्रं तदेतन्नयनारविन्दम् ।
 चित्रं तदेतद्वदनारविन्दं
 चित्रं तदेतत्पुनरम्ब ! चित्रम् ॥ 1.88 ॥

अखिलभुवनैकभूषण -
 मधिभूषितजलधिदुहितृकुचकुम्भम् ।
 ब्रजयुवतीहारावलि -
 मरकतनायक महामणिं वन्दे ॥ 1.89 ॥

कान्ताकचग्रहणविग्रहबद्धलक्ष्मी -
 खण्डाङ्गरागरसरञ्जितमञ्जुलश्रि ।
 गण्डस्थलीमुकुरमण्डलखेलमान -
 घर्माङ्कुरं किमपि खेलति कृष्णतेजः ॥ 1.90 ॥

मधुरं मधुरं वपुरस्य विभो -
मधुरं मधुरं वदनं मधुरम्।
मधुगन्धि मृदुस्मितमेतदहो
मधुरं मधुरं मधुरं मधुरम् ॥ 1.91 ॥

शृङ्गाररससर्वस्वं शिखिपिञ्छविभूषणम्।
अङ्गीकृतनराकारमाश्रये भुवनाश्रयम् ॥ 1.92 ॥

नाद्यापि पश्यति कदाचन दर्शनेन
चित्तेन चोपनिषदा सुदृशां सहस्रम्।
स त्वं चिरं नयनयोरनयोः पदव्यां
स्वामिन् ! कदा नु कृपया मम सन्निधत्से ॥ 1.93 ॥

केयं कान्तिः केशव ! त्वन्मुखेन्दोः
कोऽयं वेषः कोऽपि वाचामभूमिः।
सेयं सोऽयं स्वादुता मञ्जुलश्रीः
भूयो भूयो भूयशस्त्वां नमामि ॥ 1.94 ॥

वदनेन्दु विनिर्जितशशी
दशधा देव ! पदं प्रपद्यते।
अधिकां श्रियमश्रुतेतरां
तव कारुण्यविजृम्भितं कियत् ॥ 1.95 ॥

तत्त्वन्मुखं कथमिवाब्जसमानकक्ष्यं
वाङ्माधुरीबहुलपर्वकळासमृद्धम्।
तत् किं ब्रुवे किमपरं भुवनैककान्तं
यस्य त्वदाननसमा सुषमा सदा स्यात् ॥ 1.96 ॥

शुश्रूषसे यदि वचः शृणु मामकीनं
पूर्वरपूर्वकविभिर्न कटाक्षितं यत्।

नीराजनक्रमधुरं भवदाननेन्दोः

निर्व्याजमर्हति चिराय शशिप्रदीपः ॥ 1.97 ॥

अखण्डनिर्वाणरसप्रवाहै -

विखण्डिताशेषरसान्तराणि ।

अयन्त्रितोद्धान्तसुधारणवानि

जयन्ति शीतानि तव स्मितानि ॥ 1.98 ॥

कामं सन्तु सहस्रशः कतिपये सारस्यधौरेयकाः

कामं वा कमनीयतापरिणतिस्वाराज्यबद्धव्रताः ।

तैर्नैवं विवदामहे न च वयं देव ! प्रियं ब्रूमहे

यत्सत्यं रमणीयतापरिणतिस्त्वय्येव पारङ्गता ॥ 1.99 ॥

मन्दारमूले मदनाभिरामं

बिम्बाधरापूरितवेणुनादम् ।

गोगोपगोपीजनमध्यसंस्थं

गोपं भजे गोकुलपूर्णचन्द्रम् ॥ 1.100 ॥

गळद्वीडा लोला मदनवनिता गोपवनिता

मधुस्फीतं गीतं किमपि मधुरा चापलधुरा ।

समुज्जृम्भा गुम्भा मधुरिमगिरां मादृशगिरां

त्वयि स्थाने जाते दधति चपलं जन्म च फलम् ॥ 1.101 ॥

भुवनं भवनं विलासिनी श्री -

स्तनयस्तामरसासनः स्मरश्च ।

परिचारपरम्पराः सुरेन्द्रा -

स्तपदि त्वच्चरितं विभो विचित्रम् ॥ 1.102 ॥

देवस्त्रिलोकीसौभाग्यकस्तूरीतिलकाङ्कुरः ।

जीयाद् ब्रजाङ्गनानङ्गकेळीललितविभ्रमः ॥ 1.103 ॥

प्रेमदं च मे कामदं च मे
वेदनं च मे वैभवं च मे।
जीवनं च मे जीवितं च मे
दैवतं च मे देव नापरम् ॥ 1.104 ॥

माधुर्येण विजृम्भन्तां वाचो नस्तव वैभवे।
चापल्येन विवर्धन्तां चिन्ता नस्तव शैशवे ॥ 1.105 ॥

यानि त्वच्चरितामृतानि रसनालेह्यानि धन्यात्मनां
ये वा चापलशैशवव्यतिकरा राधापराधोन्मुखाः।
या वा भावितवेणुगीतगतयो लीलामुखाम्भोरुहे
धारावाहिकया वहन्तु हृदये तान्येव तान्येव मे ॥ 1.106 ॥

भक्तिस्त्वयि स्थिरतरा भगवन् यदि स्या -
द्वैवेन नः फलितदिव्यकिशोरवेषे।
मुक्तिः स्वयं मुकुळिताञ्जलि सेवतेऽस्मान्
धर्मार्थकामगतयः समयप्रतीक्षाः ॥ 1.107 ॥

जय जय जय देव देव देव
त्रिभुवनमङ्गळदिव्यनामधेय।
जय जय जय बालकृष्णदेव
श्रवणमनोनयनामृतावतार ॥ 1.108 ॥

तुभ्यं निर्भरहर्षवर्षविवशावेशस्फुटाविर्भव -
द्भूयश्चापलभूषितेषु सुकृतां भावेषु निर्भासते।
श्रीमद्भोकुलमण्डनाय महते वाचां विदूरस्फुरन्
माधुर्यैकरसार्णवाय महसे कस्मैचिदस्मै नमः ॥ 1.109 ॥

ईशानदेव चरणाभरणेन नीवी -
दामोदरस्थिरयशः स्तबकोद्गमेन।

लीलाशुकेन रचितं तव देव कृष्ण -
कर्णामृतं वहतु कल्पशतान्तरेऽपि ॥ 1.110 ॥

॥ द्वितीयाश्वासः ॥

अभिनवनवनीतस्निग्धमापीतदुग्धं
दधिकणपरिदिग्धं मुग्धमङ्गं मुरारेः।
दिशतु भुवनकृच्छ्रच्छेदि तापिञ्छगुच्छ -
च्छवि नवशिखिपिञ्छा लाञ्छितं वाञ्छितं नः ॥ 2.1 ॥

यां दृष्ट्वा यमुनां पिपासुरनिशं व्यूहो गवां गाहते
विद्युत्वानिति नीलकण्ठनिवहो यां द्रष्टुमुत्कण्ठते।
उत्तंसाय तमालपल्लवमिति च्छिन्दन्ति यां गोपिकाः
कान्तिः काळियशासनस्य वपुषः सा पावनी पातु नः ॥ 2.2 ॥

देवः पायात्पयसि विमले यामुने मज्जतीनां
याचन्तीनामनुनयपदैर्वञ्चितान्यंशुकानि।
लज्जालोलैरलसविलसैरुन्मिषत्पञ्चबाणै -
गोपस्त्रीणां नयनकुसुमैरर्चितः केशवो नोः ॥ 2.3 ॥

मातर्नातः परमनुचितं यत्खलानां पुरस्ता -
दस्ताशङ्कं जठरपिठरीपूर्तये नर्तितासि।
तत्क्षन्तव्यं सहजसरले वत्सले वाणि ! कुर्यां
प्रायश्चित्तं गुणगणनया गोपवेषस्य विष्णोः ॥ 2.4 ॥

अङ्गुल्यग्रैररुणकिरणैर्मुक्तसंरुद्धरन्ध्रं
वारं वारं वदनमरुता वेणुमापूरयन्तम्।
व्यत्यस्ताङ्घ्रिं विकचकमलच्छायविस्तारनेत्रं
वन्दे वृन्दावनसुचरितं नन्दगोपालसूनुम् ॥ 2.5 ॥

मन्दं मन्दं मधुरनिनदैर्वेणुमापूरयन्तं
 बृन्दं बृन्दावनभुवि गवां चारयन्तं चरन्तम्।
 छन्दोभागे शतमखमुखध्वंसिनां दानवानां
 हन्तारं तं कथय रसने ! गोपकन्याभुजङ्गम् ॥ 2.6 ॥

वेणीमूले विरचितघनश्यामपिञ्छावचूडो
 विद्युल्लेखावलयित इव स्निग्धपीताम्बरेण।
 मामालिङ्गन्मरकतमणिस्तम्भगंभीरबाहुः
 स्वप्ने दृष्टस्तरुणतुलसीभूषणो नीलमेघः ॥ 2.7 ॥

कृष्णे हत्वा वसननिचयं कूलकुञ्जाधिरूढे
 मुग्धा काचिन्मुहुरनुनयैः किन्विति व्याहरन्ती।
 सभ्रूभङ्गं सदरहसितं सत्रपं सानुरागं
 छायाशौरेः करतलगतान्यम्बराण्याचकर्ष ॥ 2.8 ॥

अपि जनुषि परस्मिन्नात्तपुण्यो भवेयं
 तटभुवि यमुनायास्तादृशो वंशनाळः।
 अनुभवति य एषश्श्रीमदाभीरसूनो -
 रधरमणिसमीपन्यासधन्यामवस्थाम् ॥ 2.9 ॥

अयि परिचिनु चेतः प्रातरभोजनेत्रं
 कबरकलितचञ्चत्पिञ्छदामाभिरामम्।
 वलभिदुपलनीलं वल्लवीभागधेयं
 निखिलनिगमवल्लीमूलकन्दं मुकुन्दम् ॥ 2.10 ॥

अयि मुरळि मुकुन्दस्मेरवक्त्रारविन्द -
 श्वसनमधुरसज्ञे त्वां प्रणम्याद्य याचे।
 अधरमणिसमीपं प्राप्तवत्यां भवत्यां
 कथय रहसि कर्णे महृशां नन्दसूनोः ॥ 2.11 ॥

सजलजलदनीलं वल्लुवीकेळिलोलं
श्रितसुरतरुमूलं विद्युदुल्लासिचेलम्।
सुररिपुकुलकालं सन्मनोबिम्बलीलं
नतसुरमुनिजालं नौमि गोपालबालम् ॥ 2.12 ॥

अधरबिम्बविडम्बितविद्रुमं
मधुरवेणुनिनादविनोदिनम्।
कमलकोमलकम्रमुखाम्बुजं
कमपि गोपकुमारमुपास्महे ॥ 2.13 ॥

अधरे विनिवेश्य वंशनाळं
विवराण्यस्य सलीलमङ्गुळीभिः।
मुहुरन्तरयन्मुहुर्विवृण्वन्
मधुरं गायति माधवो वनान्ते ॥ 2.14 ॥

वदने नवनीतगन्धवाहं
वचने तस्करचातुरीधुरीणम्।
नयने कुहुनाश्रुमाश्रयेथा -
श्वरणे कोमलताण्डवं कुमारम् ॥ 2.15 ॥

अमुनाऽखिलगोपगोपनार्थं
यमुनारोधसि नन्दनन्दनेन।
दमुना वनसम्भवः पपे नः
किमु नासौ शरणार्थिनां शरण्यः ॥ 2.16 ॥

जगदादरणीयजारभावं
जलजापत्यवचोविचारगम्यम्।
तनुतां तनुतां शिवेतराणां
सुरनाथोपलसुन्दरं महो नः ॥ 2.17 ॥

या शेखरे श्रुतिगिरां हृदि योगभाजां
 पादाम्बुजे च सुलभा व्रजसुन्दरीणाम्।
 सा काऽपि सर्वजगतामभिरामसीमा
 कामाय नो भवतु गोपकिशोरमूर्तिः ॥ 2.18 ॥

अत्यन्तबालमतसीकुसुमप्रकाशं
 दिग्वाससं कनकभूषणभूषिताङ्गम्।
 विस्रस्तकेशमरुणाधरमायताक्षं
 कृष्णं नमामि मनसा वसुदेवसूनुम् ॥ 2.19 ॥

हस्ताङ्घ्रिनिक्वणितकङ्कणकिङ्किणीकं
 मध्ये नितम्बमवलम्बितहेमसूत्रम्।
 मुक्ताकलापमुकुलीकृतकाकपक्षं
 वन्दामहे व्रजवरं वसुदेवभाग्यम् ॥ 2.20 ॥

बृन्दावनद्रुमतलेषु गवां गणेषु
 वेदावसानसमयेषु च दृश्यते यत्।
 तद्वेणुनादनपरं शिखिपिञ्छचूडं
 ब्रह्म स्मरामि कमलेक्षणमभ्रनीलम् ॥ 2.21 ॥

व्यत्यस्तपादमवतंसितबर्हिर्बर्हं
 साचीकृतानननिवेशितवेणुरन्ध्रम्।
 तेजः परं परमकारुणिकं पुरस्तात्
 प्राणप्रयाणसमये मम सन्निधत्ताम् ॥ 2.22 ॥

घोषप्रघोषशमनाय मथोगुणेन
 मध्ये बबन्ध जननी नवनीतचोरम्।
 तद्वन्धनं त्रिजगतामुदराश्रयाणा -
 माक्रोशकारणमहो नितरां बभूव ॥ 2.23 ॥

शैवा वयं न खलु तत्र विचारणीयं
पञ्चाक्षरीजपपरा नितरां तथापि।
चेतो मदीयमतसीकुसुमावभासं
स्मेराननं स्मरति गोपवधूकिशोरम् ॥ 2.24 ॥

राधा पुनातु जगदच्युतदत्तचित्ता
मन्थानमाकलयती दधिरिक्तपात्रे।
तस्याः स्तनस्तबकचञ्चललोलदृष्टि -
देवोऽपि दोहनधिया वृषभं निरुन्धन् ॥ 2.25 ॥

गोधूळिधूसरितकोमलकुन्तलाग्रं
गोवर्धनोद्धरणकेळिकृतप्रयासम्।
गोपीजनस्य कुचकुङ्कुममुद्रिताङ्गं
गोविन्दमिन्दुवदनं शरणं भजामः ॥ 2.26 ॥

यद्रोमरन्ध्रपरिपूर्तिविधावदक्षा
वाराहजन्मनि बभूवुरमी समुद्राः।
तं नाम नाथमरविन्ददृशं यशोदा
पाणिद्वयान्तरजलैः स्रपयां बभूव ॥ 2.27 ॥

वरमिममुपदेशमाद्रियध्वं
निगमवनेषु नितान्तचारखिन्नः।
विचिनुत भवनेषु वल्लवीना -
मुपनिषदर्थमुलूखले निबद्धम् ॥ 2.28 ॥

देवकीतनयपूजनपूतः
पूतनारिचरणोदकधौतः।
यद्यहं स्मृतधनञ्जयसूतः
किं करिष्यति स मे यमदूतः ॥ 2.29 ॥

भासतां भवभयैकभेषजं
मानसे मम मुहुर्मुहुर्मुहुः।
गोपवेषमुपसेदुषस्वयं
यापि कापि रमणीयता विभोः ॥ 2.30 ॥

कर्णलम्बितकदम्बमञ्जरी -
केसरारुणकपोलमण्डलम्।
निर्मलं निगमवागगोचरं
नीलमानमवलोकयामहे ॥ 2.31 ॥

साचि सञ्चलितलोचनोत्पलं
सामिकुङ्कलितकोमलाधरम्।
वेगवल्गितकराङ्गुलीमुखं
वेणुनादरसिकं भजामहे ॥ 2.32 ॥

स्यन्दने गरुडमण्डितध्वजे
कुण्डिनेशतनयाधिरोपिता।
केनचिन्नवतमालपल्लव -
श्यामलेन पुरुषेण नीयते ॥ 2.33 ॥

मायात पान्थाः पथि भीमरथ्या
दिगम्बरः कोऽपि तमालनीलः।
विन्यस्तहस्तोऽपि नितम्बबिम्बे
धूर्तस्समाकर्षति चित्तवित्तम् ॥ 2.34 ॥

अङ्गनामङ्गनामन्तरे माधवो
माधवं माधवं चान्तरेणाङ्गना।
इत्थमाकल्पिते मण्डले मध्यगः
सञ्जगौ वेणुना देवकीनन्दनः ॥ 2.35 ॥

केकिकेकादृतानेकपङ्केरुहा -
लीनहंसावळीहृद्यता हृद्यता।
कंसवंशाटवीदाहदावानलः
सञ्जगौ वेणुना देवकीनन्दनः ॥ 2.36 ॥

क्वापि वीणाभिराराविणा कम्पितः
क्वापि वीणाभिराकिङ्किणी नर्तितः।
क्वापि वीणाभिरामन्तरं गापितः
सञ्जगौ वेणुना देवकीनन्दनः ॥ 2.37 ॥

चारुचन्द्रावळीलोचनैश्चुम्बितो
गोपगोबृन्दगोपालिकावल्लभः।
वल्लवीबृन्दबृन्दारकः कामुकः
सञ्जगौ वेणुना देवकीनन्दनः ॥ 2.38 ॥

मौळिमालामिळन्मत्तभृङ्गीलता -
भीतभीतप्रियाविभ्रमालिङ्गितः।
स्रस्तगोपीकुचाभोगसम्मेलितः
सञ्जगौ वेणुना देवकीनन्दनः ॥ 2.39 ॥

चारुचामीकराभासभामाविभु -
वैजयन्तीलतावासितोरःस्थलः।
नन्दबृन्दावने वासितामध्यगः
सञ्जगौ वेणुना देवकीनन्दनः ॥ 2.40 ॥

बालिकाताळिकाताळलीलालया -
सङ्गसन्दर्शितभ्रूलताविभ्रमः।
गोपिकागीतदत्तावधानस्स्वयं
सञ्जगौ वेणुना देवकीनन्दनः ॥ 2.41 ॥

पारिजातं समुद्धृत्य राधावरो
 रोपयामास भामागृहस्याङ्गणे।
 शीतशीते वटे यामुनीये तटे
 सञ्जगौ वेणुना देवकीनन्दनः ॥ 2.42 ॥

अग्रे दीर्घतरोऽयमर्जुनतरुस्तस्याग्रतो वर्त्मनी
 सा घोषं समुपैति तत्परिसरे देशे कळिन्दात्मजा।
 तस्यास्तीरतमालकाननतले चक्रं गवां चारयन्
 गोपः क्रीडति दर्शयिष्यति सखे पन्थानमव्याहृतम् ॥ 2.43 ॥

गोधूळिधूसरितकोमलगोपवेषं
 गोपालबालकशतैरनुगम्यमानम्।
 सायन्तने प्रतिगृहं पशुबन्धनार्थं
 गच्छन्तमच्युतशिशुं प्रणतोऽस्मि नित्यम् ॥ 2.44 ॥

निधिं लावण्यानां निखिलजगदाश्चर्यनिलयं
 निजावासं भासां निरवधिकनिश्श्रेयसरसम्।
 सुधाधारासारं सुकृतपरिपाकं मृगदृशां
 प्रपद्ये माङ्गल्यं प्रथममधिदैवं कृतधियाम् ॥ 2.45 ॥

आताम्रपाणिकमलप्रणयप्रतोद -
 मालोलहारमणिकुण्डलहेमसूत्रम्।
 आविश्माम्बुकणमम्बुदनीलमव्या -
 दाद्यं धनञ्जयरथाभरणं महो नः ॥ 2.46 ॥

नखनियमितकण्डून्पाण्डवस्यन्दनाश्वा -
 ननुदिनमभिषिञ्चन्नञ्जलिस्थैः पयोभिः।
 अवतु विततगात्रस्तोत्रनिष्ट्यूतमौळि -
 दर्शनविधृतरश्मिर्देवकीपुण्यराशिः ॥ 2.47 ॥

ब्रजयुवतिसहाये यौवनोल्लासिकाये
सकलशुभविलासे कुन्दमन्दारहासे।
निवसतु मम चित्तं तत्पदायत्तवृत्तं
मुनिसरसिजभानौ नन्दगोपालसूनौ ॥ 2.48 ॥

अरण्यानीमार्द्रस्मितमधुरबिम्बाधरसुधा
सरण्यासंक्रान्तैस्सपदि मदयन् वेणुनिनदैः।
धरण्या सानन्दोत्पुलकमुपगूढाङ्घ्रिकमलः
शरण्यानामाद्यस्स जयतु शरीरी मधुरिमा ॥ 2.49 ॥

विदग्धगोपालविलासिनीनां
सम्भोगचिह्नाङ्घ्रितसर्वगात्रम्।
पवित्रमाम्नायगिरामगम्यं
ब्रह्म प्रपद्ये नवनीतचोरम् ॥ 2.50 ॥

अन्तर्गृहे कृष्णमवेक्ष्य चोरं
बद्ध्वा कवाटं जननीं गतैका।
उलूखले दामनिबद्धमेनं
तत्रापि दृष्ट्वा स्तिमिता बभूव ॥ 2.51 ॥

रत्नस्थले जानुचरः कुमारः
सङ्क्रान्तमात्मीयमुखारविन्दम्।
आदातुकामस्तदलाभखेदा -
द्विलोक्य धात्रीवदनं रुरोद ॥ 2.52 ॥

आनन्देन यशोदया समदनं गोपाङ्गनाभिश्चिरं
साशङ्कं बलविद्विषा सकुसुमैः सिद्धैः पृथिव्याकुलम्।
सेर्ष्यं गोपकुमारकैस्सकरुणं पौरैर्जनैः सस्मितं
यो दृष्टः स पुनातु नो मुररिपुः प्रोत्क्षिप्तगोवर्धनः ॥ 2.53 ॥

उपासतामात्मविदः पुराणाः
 परं पुमांसं निहितं गुहायाम्।
 वयं यशोदाशिशुबाललीला -
 कथासुधासिन्धुषु लीलयामः ॥ 2.54 ॥

विक्रेतुकामा किल गोपकन्या
 मुरारिपादार्षितचित्तवृत्तिः।
 दध्यादिकं मोहवशादवोच -
 द्रोविन्द दामोदर माधवेति ॥ 2.55 ॥

उलूखलं वा यमिनां मनो वा
 गोपाङ्गनानां कुचकुङ्गलं वा।
 मुरारिनाम्नः कलभस्य नून -
 मालानमासीत् त्रयमेव भूमौ ॥ 2.56 ॥

करारविन्देन पदारविन्दं
 मुखारविन्दे विनिवेशयन्तम्।
 वटस्य पत्रस्य पुटे शयानं
 बालं मुकुन्दं मनसा स्मरामि ॥ 2.57 ॥

शम्भो स्वागतमास्यतामित इतो वामेन पद्मासन
 क्रौञ्चारे कुशलं सुखं सुरपते वित्तेश नो दृश्यसे।
 इत्थं स्वप्रगतस्य कैटभजितश्श्रुत्वा यशोदा गिरः
 किं किं बालक जल्पसीति रचितं धूधूकृतं पातु नः ॥ 2.58 ॥

मातः किं यदुनाथ देहि चषकं किं तेन पातुं पय -
 स्तन्नास्त्यद्य कदास्ति वा निशि निशा का वाऽन्धकारोदये।
 आमील्याक्षियुगं निशाप्युपगता देहीति मातुर्मुहु -
 र्वक्षोजांशुककर्षणोद्यतकरः कृष्णस्स पुष्पातु नः ॥ 2.59 ॥

काळिन्दीपुलिनोदरेषु मुसली यावद्गतः खेलितुं
 तावत्कार्परिकं पयः पिब हरे वर्धिष्यते ते शिखा ।
 इत्थं बालतया प्रतारणपराः श्रुत्वा यशोदागिरः
 पायान्नस्वशिखां स्पृशन् प्रमुदितः क्षीरेऽर्धपीते हरिः ॥ 2.60 ॥

कैलासो नवनीतति क्षितिरियं प्राग्जग्धमृल्लोष्टति
 क्षीरोदोऽपि निपीतदुग्धति लसत् स्मेरे प्रफुल्ले मुखे ।
 मात्राऽजीर्णधिया दृढं चकितया नष्टाऽस्मि दृष्टाः कया
 धूधू वत्सक जीव जीव चिरमित्युक्तोऽवतान्नो हरिः ॥ 2.61 ॥

किञ्चित्कुञ्चितलोचनस्य पिबतः पर्यायपीतस्तनं
 सद्यः प्रस्रुतदुग्धबिन्दुमपरं हस्तेन सम्मार्जतः ।
 मात्रैकाङ्गुलिलालितस्य चुबुके स्मेराननस्याधरे
 शौरेः क्षीणकणान्विता निपतिता दन्तद्युतिः पातु नः ॥ 2.62 ॥

उत्तुङ्गस्तनमण्डलोपरिलसत्प्रालम्बमुक्तामणे -
 रन्तर्बिम्बितमिन्द्रनीलनिकरच्छायानुकारिद्युतेः ।
 लज्जाव्याजमुपेत्य नम्रवदना स्पष्टं मुरारेर्वपुः
 पश्यन्ती मुदिता मुदोऽस्तु भवतां लक्ष्मीर्विवाहोत्सवे ॥ 2.63 ॥

कृष्णेनाम्ब गतेन रन्तुमधुना मृद्धक्षिता स्वेच्छया
 तथ्यं कृष्ण क एवमाह मुसली मिथ्याम्ब पश्याननम् ।
 व्यादेहीति विदारिते शिशुमुखे दृष्ट्वा समस्तं जग -
 न्माता यस्य जगाम विस्मयपदं पायात्स नः केशवः ॥ 2.64 ॥

स्वाती सपत्नी किल तारकाणां
 मुक्ताफलानां जननीति रोषात् ।
 सा रोहिणी नीलमसूत रत्नं
 कृतास्पदं गोपवधूकुचेषु ॥ 2.65 ॥

नृत्यन्तमत्यन्तविलोकनीयं
 कृष्णं मणिस्तम्भगतं मृगाक्षी।
 निरीक्ष्य साक्षादिव कृष्णमग्रे
 द्विधा वितेने नवनीतमेकम् ॥ 2.66 ॥

वत्स जागृहि विभातमागतं
 जीव कृष्ण शरदां शतं शतम्।
 इत्युदीर्य सुचिरं यशोदया
 दृश्यमानवदनं भजामहे ॥ 2.67 ॥

ओष्ठं जिघ्रन् शिशुरिति धिया चुम्बितो वल्लवीभिः
 कण्ठं गृह्णन्नरुणितपदं गाढमालिङ्गिताङ्गः।
 दोष्णा लज्जापदमभिमृशन्नङ्कमारोपितात्मा
 धूर्तस्वामी हरतु दुरितं दूरतो बालकृष्णः ॥ 2.68 ॥

एते लक्ष्मण जानकीविरहितं मां खेदयन्त्यम्बुदा
 मर्माणीव च घट्टयन्त्यलममी क्रूरः कदम्बानिलाः।
 इत्थं व्याहतपूर्वजन्मचरितं यो राधया वीक्षितः
 सेष्यं शङ्कितया स नस्सुखयतु स्वप्रायमानो हरिः ॥ 2.69 ॥

ओष्ठं मुञ्च हरे बिभेमि भवता पानैर्हता पूतना
 कण्ठाश्लेषममुं जहीहि दळितावालिङ्गनेनार्जुनौ।
 मा देहि च्छुरितं हिरण्यकशिपुर्नीतो नखैः पञ्चतां
 इत्थं वारितरात्रिकेळिरवताल्लक्ष्म्यापहासाद्धरिः ॥ 2.70 ॥

रामो नाम बभूव हुं तदबला सीतेति हुं तौ पितु -
 र्वाचा पञ्चवटीतटे विहरतस्तामाहरद्रावणः।
 निद्रार्थं जननी कथामिति हरेर्हुङ्कारतः शृण्वतः
 सौमित्रे क्व धनुर्धनुर्धनुरिति व्यग्रा गिरः पातु नः ॥ 2.71 ॥

बालोऽपि शैलोद्धरणाग्रपाणि -
नीलोऽपि नीरन्ध्रतमः प्रदीपः।
धीरोऽपि राधानयनावबद्धो
जारोऽपि संसारहरः कुतस्त्वम् ॥ 2.72 ॥

बालाय नीलवपुषे नवकिङ्किणीक -
जालाभिरामजघनाय दिगम्बराय।
शार्दूलदिव्यनखभूषणभूषिताय
नन्दात्मजाय नवनीतमुषे नमस्ते ॥ 2.73 ॥

पाणौ पायसभक्तमाहितरसं विभ्रन्मुदा दक्षिणे
सव्ये शारदचन्द्रमण्डलनिभं हैयङ्गवीनं दधत्।
कण्ठे कल्पितपुण्डरीकनखमप्युद्दामदीप्तिं वहन्
देवो दिव्यदिगम्बरो दिशतु नस्सौख्यं यशोदाशिशुः ॥ 2.74 ॥

किङ्किणिकिणिकिणिरभसै -
रङ्गणभुवि रिङ्गणैः सदाऽटन्तम्।
कुङ्कुणुकुणुपदयुगळं
कङ्कणकरभूषणं हरिं वन्दे ॥ 2.75 ॥

सम्बाधे सुरभीणा -
मम्बामायासयन्तमनुयान्तीम्।
लम्बालकमवलम्बे
तं बालं तनुविलग्रजम्बालम् ॥ 2.76 ॥

अञ्चितपिञ्छापीडं
वञ्चितसौजन्यवल्लवीवलयम्।
अधरमणिनिहितवेणुं
बालं गोपालमनिशमवलम्बे ॥ 2.77 ॥

प्रह्लादभागधेयं
निगममहाद्रेर्गुहान्तराधेयम्।
नरहरिपदाभिधेयं
विबुधविधेयं ममानुसंधेयम् ॥ 2.78 ॥

संसारे किं सारं
कंसारेश्चरणकमलपरिभजनम्।
ज्योतिः किमन्धकारे
यदन्धकारेरनुस्मरणम् ॥ 2.79 ॥

कलशनवनीतचोरे
कमलादृक्कुमुदचन्द्रिकापूरे।
विहरतु नन्दकुमारे
चेतो मम गोपसुन्दरीजारे ॥ 2.80 ॥

कस्त्वं बाल बलानुजः किमिहते मन्मन्दिराशङ्कया
युक्तं तन्नवनीतपात्रविवरे हस्तं किमर्थं न्यसेः।
मातः कञ्चन वत्सकं मृगयितुं मा गा विषादं क्षणा -
दित्येवं वरवल्लवीप्रतिवचः कृष्णस्य पुष्पातु नः ॥ 2.81 ॥

गोपालाजिरकर्दमे विहरसे विप्राध्वरे लज्जसे
ब्रूषे गोकुलहुङ्कृतैः स्तुतिशतैर्मौनं विधत्से विदाम्।
दास्यं गोकुलपुंश्चलीषु कुरुषे स्वाम्यं न दान्तात्मसु
ज्ञातं कृष्ण तवाङ्घ्रिपङ्कजयुगं प्रेम्णाचलं मञ्जुलम् ॥ 2.82 ॥

नमस्तस्मै यशोदाया
दायादायास्तु तेजसे।
यद्धि राधामुखाभोजं
भोजं भोजं व्यवर्धत ॥ 2.83 ॥

अवताराः सन्त्वन्ये

सरसिजनयनस्य सर्वतोभद्राः।

कृष्णादन्यः को वा

प्रभवति गोगोपगोपिकामुक्त्यै ॥ 2.84 ॥

मध्ये गोकुलमण्डलं प्रतिदिशं चाम्बारवोज्जृम्भिते

प्रातर्दोहमहोत्सवे नवघनश्यामं रणन्नूपुरम्।

फाले बालविभूषणं कटिरणत्सत्किङ्किणीमेखलं

कण्ठे व्याघ्रनखं च शैशवकळाकल्याणकात्स्न्यं भजे ॥ 2.85 ॥

सजलजलदनीलं दर्शितोदारलीलं

करतलधृतशैलं वेणुनादैरसालम्।

ब्रजजनकुलपालं कामिनीकेळिलोलं

कलितललितमालं नौमि गोपालबालम् ॥ 2.86 ॥

स्मितललितकपोलं स्निग्धसङ्गीतलोलं

ललितचिकुरजालं चौर्यचातुर्यलीलम्।

शतमखरिपुकालं शातकुम्भाभचेलं

कुवलयदळनीलं नौमि गोपालबालम् ॥ 2.87 ॥

मुरळिनिनदलोलं मुग्धमायूरचूडं

दळितदनुजजालं धन्यसौजन्यलीलम्।

परहितनवहेलं पद्मसद्मनूकूलं

नवजलधरनीलं नौमि गोपालबालम् ॥ 2.88 ॥

सरसगुणनिकायं सच्चिदानन्दकायं

शमितसकलमायं सत्यलक्ष्मीसहायम्।

शमदमसमुदायं शान्तसर्वान्तरायं

सुहृदयजनदायं नौमि गोपालरायम् ॥ 2.89 ॥

लक्ष्मीकळत्रं ललिताब्जनेत्रं
 पूर्णेन्दुवक्त्रं पुरुहूतमित्रम्।
 कारुण्यपात्रं कमनीयगात्रं
 वन्दे पवित्रं वसुदेवपुत्रम् ॥ 2.90 ॥

मदमयमदमयदुरगं
 यमुनामवतीर्य वीर्यशाली यः।
 मम रतिममरतिरस्कृति -
 शमनपरस्स क्रियात्कृष्णः ॥ 2.91 ॥

मौळौ मायूरबर्हं मृगमदतिलकं चारु लालाटपट्टे
 कर्णद्वन्द्वे च ताळीदळमतिमृदुलं मौक्तिकं नासिकायाम्।
 हारो मन्दारमालापरिमळभरिते कौस्तुभस्योपकण्ठे
 पाणौ वेणुश्च यस्य व्रजयुवतियुतः पातु पीताम्बरो नः ॥ 2.92 ॥

मुरारिणा वारिविहारकाले
 मृगेक्षणानां मुषितांशुकानाम्।
 करद्वयं वा कचसंहतिर्वा
 प्रमीलनं वा परिधानमासीत् ॥ 2.93 ॥

यासां गोपाङ्गनानां लसदसिततरालोललीलाकटाक्षा
 यन्नासा चारु मुक्तामणिरुचिनिकरव्योमगङ्गाप्रवाहे।
 मीनायन्तेऽपि तासामतिरभसचलच्चारुनीलालकान्ता
 भृङ्गायन्ते यदङ्घ्रिद्वयसरसिरुहे पातु पीताम्बरो नः ॥ 2.94 ॥

यद्वेणुश्रेणिरूपस्थितसुषिरमुखोद्गीर्णनादप्रभिन्ना
 एणाक्ष्यस्तक्षणेन त्रुटितनिजपतिप्रेमबन्धा बभूवुः।
 अस्तव्यस्तालकान्ताः स्फुरदधरकुचद्वन्द्वनाभिप्रदेशाः
 कामावेशप्रकर्षप्रकटितपुलकाः पातु पीताम्बरो नः ॥ 2.95 ॥

देवक्या जठराकरे समुदितः क्रीतो गवां पालिना
 नन्देनानकदुन्दुभेर्निजसुतापण्येन पुण्यात्मना ।
 गोपालावळिमुग्धहारतरळो गोपीजनालङ्कृतिः
 स्थेयान्नो हृदि सन्ततं सुमधुरः कोऽपीन्द्रनीलो मणिः ॥ 2.96 ॥

पीठे पीठनिषण्णबाळकगळे तिष्ठन् स गोपालको
 यन्त्रान्तःस्थितदुग्धभाण्डमपकृष्याच्छाद्य घण्टारवम् ।
 वक्त्रोपान्तकृताञ्जलिः कृतशिरः कम्पं पिबन्त्यः पयः
 पायादागतगोपिकानयनयोगण्डूषफूत्कारकृत् ॥ 2.97 ॥

यज्ञैरीजिमहे धनं दधिमहे पात्रेषु नूनं वयं
 वृद्धान्भेजिमहे तपश्चकृमहे जन्मान्तरे दुश्चरम् ।
 येनास्माकमभूदनन्यसुलभा भक्तिर्भवद्वेषिणी
 चाणूरद्विषि भक्तकल्मषमुषि श्रेयःपुषि श्रीजुषि ॥ 2.98 ॥

त्वयि प्रसन्ने मम किं गुणेन
 त्वय्यप्रसन्ने मम किं गुणेन ।
 रक्ते विरक्ते च वरे वधूनां
 निरर्थकः कुङ्कुमपत्रभङ्गः ॥ 2.99 ॥

गायन्ति क्षणदावसानसमये सानन्दमिन्दुप्रभां
 रुन्धन्त्यो निजदन्तकान्तिनिवहैर्गोपाङ्गना गोकुले ।
 मश्रन्त्यो दधि पाणिकङ्कणझणत्कारानुकारं जवा -
 द्वावल्पाद्वसनाञ्जला यमनिशं पीताम्बरोऽव्यात्स नः ॥ 2.100 ॥

अंसालम्बितवामकुण्डलभरं मन्दोन्नतभ्रूलतं
 किञ्चित्कुञ्चितकोमलाधरपुटं साचि प्रसारेक्षणम् ।
 आलोलाङ्गुळिपल्लवैर्मुरळिकामापूरयन्तं मुदा
 मूले कल्पतरोस्त्रिभङ्गिललितं जाने जगन्मोहनम् ॥ 2.101 ॥

मल्लैश्शैलेन्द्रकल्पः शिशुरितरजनैः पुष्पचापोऽङ्गनाभि -
 गोपैस्तु प्राकृतात्मा दिविकुलिशभृता विश्वकायोऽप्रमेयः।
 क्रुद्धः कंसेन कालो भयचकितदृशा योगिभिर्ध्येयमूर्तिः
 दृष्टो रङ्गावतारे हरिरमरगणानन्दकृत् पातु युष्मान् ॥ 2.102 ॥

संविष्टो मणिविष्टरेऽङ्गतलमध्यासीन लक्ष्मी मुखे
 कस्तूरीतिलकं मुदा विरचयन् हर्षात्कुचौ संस्पृशन्।
 अन्योन्यस्मितचन्द्रिकाकिसलयैराराधयन्मन्मथं
 गोपीगोपपरीवृतो यदुपतिः पायाज्जगन्मोहनः ॥ 2.103 ॥

आकृष्टे वसनाञ्जले कुवलयश्यामा त्रपाधःकृता
 दृष्टिः संवलिता रुचा कुचयुगे स्वर्णप्रभे श्रीमति।
 बालः कश्चन चूतपल्लव इति प्रान्तस्मितास्यश्रियं
 श्लिष्यंस्तामथ रुक्मिणीं नतमुखीं कृष्णस्स पुष्णातु नः ॥ 2.104 ॥

उर्व्यां कोऽपि महीधरो लघुतरो दोर्भ्यां धृतो लीलया
 तेन त्वं दिवि भूतले च सततं गोवर्धनोद्धारकः।
 त्वां त्रैलोक्यधरं वहामि कुचयोरग्रे न तद्गण्यते
 किं वा केशव भाषणेन बहुना पुण्यैर्यशो लभ्यते ॥ 2.105 ॥

सन्ध्यावन्दन भद्रमस्तु भवते भोः स्नान तुभ्यं नमो
 भो देवाः पितरश्च तर्पणविधौ नाहं क्षमः क्षम्यताम्।
 यत्र क्वापि निषीद्य यादवकुलोत्तंसस्य कंसद्विषः
 स्मारं स्मारमघं हरामि तदलं मन्ये किमन्येन मे ॥ 2.106 ॥

हे गोपालक हे कृपाजलनिधे हे सिन्धुकन्यापते
 हे कंसान्तक हे गजेन्द्रकरुणापारीण हे माधव।
 हे रामानुज हे जगत्रयगुरो हे पुण्डरीकाक्ष मां
 हे गोपीजननाथ पालय परं जानामि न त्वां विना ॥ 2.107 ॥

कस्तूरीतिलकं ललाटफलके वक्षःस्थले कौस्तुभं
नासाग्रे नवमौक्तिकं करतले वेणुं करे कङ्कणम् ।
सर्वाङ्गे हरिचन्दनं च कलयन् कण्ठे च मुक्तावलिं
गोपस्त्रीपरिवेष्टितो विजयते गोपालचूडामणिः ॥ 2.108 ॥

लोकानुन्मदयन् श्रुतीर्मुखरयन् श्रोणीरुहान्दर्षयन्
शैलान्विद्रवयन् मृगान्विवशयन् गोबृन्दमानन्दयन् ।
गोपान् संभ्रमयन् मुनीन्मुकुलयन् सप्तस्वरान् जृम्भयन्
ओंकारार्थमुदीरयन् विजयते वंशीनिनादशिशोः ॥ 2.109 ॥

॥ तृतीयाश्वासः ॥

अस्ति स्वस्त्ययनं समस्तजगतामभ्यस्तलक्ष्मीस्तनं
वस्तु ध्वस्तरजस्तमोभिरनिशं न्यस्तं पुरस्तादिव ।
हस्तोदस्तगिरीन्द्रमस्तकतरुप्रस्तारविस्तारित -
स्रस्तस्वरुसूनसंस्तरलसत्प्रस्तावि राधास्तुतम् ॥ 3.1 ॥

राधाराधितविभ्रमाद्भुतरसं लावण्यरत्नाकरं
साधारण्यपदव्यतीतसहजस्मेराननाम्भोरुहम् ।
आलम्बे हरिनीलगर्वगुरुतासर्वस्वनिर्वापणं
बालं वैणविकं विमुग्धमधुरं मूर्धाभिषिक्तं महः ॥ 3.2 ॥

करिणामलभ्यगतिवैभवं भजे
करुणावलम्बितकिशोरविग्रहम् ।
यमिनामनारतविहारि मानसे
यमुनावनान्तरसिकं परं महः ॥ 3.3 ॥

अतन्त्रितत्रिजगदपि ब्रजाङ्गना -
नियन्त्रितं विपुलविलोचनाज्ञया ।

निरन्तरं मम हृदये विजृम्भतां
समन्ततः सरसतरं परं महः ॥ 3.4 ॥

कन्दर्पप्रतिमल्लकान्तिविभवं कादम्बिनीबान्धवं
बृन्दारण्यविलासिनीव्यसनिनं वेषेण भूषामयम् ।
मन्दस्मेरमुखाम्बुजं मधुरिमव्यामृष्टबिम्बाधरं
वन्दे कन्दलितार्द्रयौवनवनं कैशोरकं शार्ङ्गिणः ॥ 3.5 ॥

आमुक्तमानुषममुक्तनिजानुभाव -
मारूढयौवनमगूढविदग्धलीलम् ।
आमृष्टयौवनमनष्टकिशोरभाव -
माद्यं महः किमपि माद्यति मानसे मे ॥ 3.6 ॥

ते ते भावास्सकलजगतीलोभनीयप्रभावाः
नानातृष्णासुहृदि हृदि मे काममाविर्भवन्तु ।
वीणावेणुक्वणितलसितस्मेरवक्त्रारविन्दान्
नाहं जाने मधुरमपरं नन्दपुण्याम्बुराशेः ॥ 3.7 ॥

सुकृतिभिरादृते सरसवेणुनिनादसुधा -
रसलहरीविहारनिरवग्रहकर्णपुटे ।
ब्रजवरसुन्दरीमुखसरोरुहसन्मधुपे
महसि कदानु मज्जति मदीयमिदं हृदयम् ॥ 3.8 ॥

तृष्णातुरे चेतसि जृम्भमाणां
मुष्णान्मुहुर्मोहमहान्धकारम् ।
पुष्णातु नः पुण्यदयैकसिन्धोः
कृष्णस्य कारुण्यकटाक्षकेलिः ॥ 3.9 ॥

निखिलनिगममौळिलालितं
पदकमलं परमस्य तेजसः ।

ब्रजभुवि बहुमन्महेतरां
सरसकरीषविशेषरूषिताम् ॥ 3.10 ॥

उदारमृदुलस्मितव्यतिकराभिरामाननं
मुदा मुहुरुदीर्णया मुनिमनोम्बुजाग्रेडितम् ।
मदालसविलोचनब्रजवधूमुखास्वादितं
कदा नु कमलेक्षणं कमपि बालमालोकये ॥ 3.11 ॥

ब्रजजनमदयोषिल्लोचनोच्छिष्टशेषी -
कृतमतिचपलाभ्यां लोचनाभ्यामुभाभ्याम् ।
सकृदपि परिपातुं ते वयं पारयामः
कुवलयदळनीलं कान्तिपूरं कदा नु ॥ 3.12 ॥

घोषयोषिदनुगीतयौवनं
कोमलस्तनितवेणुनिस्स्वनम् ।
सारभूतमभिरामसंपदां
धाम तामरसलोचनं भजे ॥ 3.13 ॥

लीलया ललितयावलम्बितं
मूलगेहमिव मूर्तिसंपदाम् ।
नीलनीरदविकासविभ्रमं
बालमेव वयमाद्रियामहे ॥ 3.14 ॥

वन्दे मुरारेश्वरणारविन्द -
द्वन्द्वं दयादर्शितशैशवस्य ।
वन्दारुबृन्दारकबृन्दमौलि -
मन्दारमालाविनिमर्दभीरु ॥ 3.15 ॥

यस्मिन्नृत्यति यस्य शेखरभरैः क्रौञ्चद्विषश्चन्द्रकी
यस्मिन्दृप्यति यस्य घोषसुरभिं जिघ्रन्वृषोधूर्जटेः ।

यस्मिन्सज्जति यस्य विभ्रमगतिं वाञ्छन्हरेस्सिन्धुर -
स्तद्धन्दावनकल्पकद्रुमवनं तं वा किशोरं भजे ॥ 3.16 ॥

अरुणाधरामृतविशेषितस्मितं
वरुणालयानुगतवर्णवैभवम् ।
तरुणारविन्ददळदीर्घलोचनं
करुणालमं कमपि बालमाश्रये ॥ 3.17 ॥

लावण्यवीचीरचिताङ्गभूषां
भूषापदारोपितपुण्यबर्हाम् ।
कारुण्यधाराळकटाक्षमालां
बालां भजे वल्लववंशलक्ष्मीम् ॥ 3.18 ॥

मधुरैकरसं वपुर्विभो -
र्मथुरावीथिचरं भजामहे ।
नगरीमृगशाबलोचना -
नयनेन्दीवरवर्षवर्षितम् ॥ 3.19 ॥

पर्याकुलेन नयनान्तविजृम्भितेन
वक्त्रेण कोमलदरस्मितविभ्रमेण ।
मन्त्रेण मञ्जुलतरेण च जल्पितेन
नन्दस्य हन्त तनयो हृदयं धुनोति ॥ 3.20 ॥

कन्दर्पकण्डूलकटाक्षबन्धी -
रिन्दीवराक्षीरभिलाषमाणान् ।
मन्दस्मिताधारमुखारविन्दा -
न्वन्दामहे वल्लवधूर्तपादान् ॥ 3.21 ॥

लीलाटोपकटाक्षनिर्भरपरिष्वङ्गप्रसङ्गाधिक -
प्रीते गीतिविभङ्गसङ्गतलसद्वेणुप्रणादामृते ।

राधालोचनलालितस्य ललितस्मेरे मुरारेर्मुदा
माधुर्यैकरसे मुखेन्दुकमले मग्नं मदीयं मनः ॥ 3.22 ॥

शरणागतवज्रपञ्जरे
शरणे शार्ङ्गधरस्य वैभवे ।
कृपया धृतगोपविग्रहे
कियदन्यन्मृगयामहे वयम् ॥ 3.23 ॥

जगत्रयैकान्तमनोज्ञभूमि
चेतस्यजस्रं मम सन्निधत्ताम् ।
रमासमास्वादितसौकुमार्यं
राधास्तनाभोगरसज्ञमोजः ॥ 3.24 ॥

वयमेते विश्वसिमः
करुणाकरमूर्तिकिवदन्त्याङ्गे ।
अपि च विभो तव ललिते
चपलतरा मतिरियं बाल्ये ॥ 3.25 ॥

वत्सपालचरः कोऽपि
वत्सः श्रीवत्सलाञ्छनः ।
उत्सवाय कदा भावी -
त्युत्सुके मम लोचने ॥ 3.26 ॥

मधुरिमभरिते मनोभिरामे
मृदुलतरस्मितमुद्रिताननेन्दौ ।
त्रिभुवननयनैकलोभनीये
महसि वयं ब्रजभाजि लालसाः स्मः ॥ 3.27 ॥

मुखारविन्दे मकरन्दबिन्दु -
निष्यन्दलीलामुरळीनिनादे ।

ब्रजाङ्गनापाङ्गतरङ्गभृङ्ग -

सङ्गामभूमौ तव लालसाः स्मः ॥ 3.28 ॥

आताम्रायतलोचनांशुलहरीलीलासुधाप्यायितैः

गीताम्रेडितदिव्यकेळिभरितैः स्फीतं ब्रजस्त्रीजनैः।

स्वेदाभःकणभूषितेन किमपि स्मरेण वक्त्रेन्दुना

पादाभोजमृदुप्रचारसुभगं पश्यामि दृश्यं महः ॥ 3.29 ॥

पाणौ वेणुः प्रकृतिसुकुमाराकृतौ बाल्यलक्ष्मीः

पार्श्वे बालाः प्रणयसरसालोकितापाङ्गलीलाः।

मौळौ बर्हं मधुरवदनाभोरुहे मौग्ध्यमुद्रे -

त्यार्द्राकारं किमपि कितवं ज्योतिरन्वेषयामः ॥ 3.30 ॥

आरूढवेणुतरुणाधरविभ्रमेण

माधुर्यशालिवदनाम्बुजमुद्वहन्ती।

आलोक्यतां किमनया वनदेवता वः

कैशोरके वयसि कापि च कान्तियष्टिः ॥ 3.31 ॥

अनन्यसाधारणकान्तिकान्त -

माक्रान्तगोपीनयनारविन्दम्।

पुंसः पुराणस्य नवं विलासं

पुण्येन पूर्णेन विलोकयिष्ये ॥ 3.32 ॥

साष्टाङ्गपातमभिवन्द्य समस्तभावैः

सर्वान् सुरेन्द्रनिकरानिदमेव याचे।

मन्दस्मितार्द्रमधुराननचन्द्रबिम्बे

नन्दस्य पुण्यनिचये मम भक्तिरस्तु ॥ 3.33 ॥

एषु प्रवाहेषु स एव मन्ये

क्षणोऽपि गण्यः पुरुषायुषेषु।

आस्वाद्यते यत्र कयापि भक्त्या
नीलस्य बालस्य निजं चरित्रम् ॥ 3.34 ॥

निसर्गसरसाधरं निजदयार्द्रदिव्येक्षणं
मनोज्ञमुखपङ्कजं मधुरसार्द्रमन्दस्मितम् ।
रसज्ञ हृदयास्पदं रमितवल्लवीलोचनं
पुनःपुनरुपास्महे भुवनलोभनीयं महः ॥ 3.35 ॥

स कोऽपि बालस्सरसीरुहाक्ष -
स्सा च व्रजस्त्रीजनपादधूलिः ।
मुहुस्तदेतद्युगळं मदीये
मोमुह्यमानोऽपि मनस्युदेतु ॥ 3.36 ॥

मयि प्रयाणाभिमुखे च वल्लवी -
स्तनद्वयीदुर्ललितस्स बालकः ।
शनैश्शनैश्श्रावितवेणुनिस्वनो
विलासवेषेण पुरः प्रतीयताम् ॥ 3.37 ॥

अतिभूमिमभूमिमेव वा
वचसां वासितवल्लवीस्तनम् ।
मनसामपरं रसायनं
मधुराद्वैतमुपास्महे महः ॥ 3.38 ॥

जननातरेऽपि जगदेकमण्डने
कमनीयधाम्नि कमलायतेक्षणे ।
व्रजसुन्दरीजनविलोचनामृते
चपलानि सन्तु सकलेन्द्रियाणि मे ॥ 3.39 ॥

मुनिश्रेणीवन्द्यं मदभरलसद्वल्लववधू -
स्तनश्रोणीबिम्बस्तिमितनयनाभोजसुभगम् ।

पुनः श्लाघाभूमिं पुलकितगिरां नैगमगिरां
घनश्यामं वन्दे किमपि कमनीयाकृति महः ॥ 3.40 ॥

अनुचुम्बतामविचलेन चेतसा
मनुजाकृतेर्मधुरिमश्रियं विभोः।
अयि देव कृष्ण दयितेति जल्पता -
मपि नो भवेयुरपि नाम तादृशाः ॥ 3.41 ॥

किशोरवेषेण कृशोदरीदृशां
विशेषदृश्येन विशाललोचनम्।
यशोदया लब्धयशोनवाम्बुधे -
निशामये नीलनिशाकरं कदा ॥ 3.42 ॥

प्रकृतिरवतु नो विलासलक्ष्म्याः
प्रकृतिजडं प्रणतापराधवीथ्याम्।
सुकृतिकृतपदं किशोरभावे
सुकृतिमनः प्रणिधानपात्रमोजः ॥ 3.43 ॥

अपहसित सुधामदावलेपै -
रतिसुमनोहरमार्द्रमन्दहासैः।
ब्रजयुवतिविलोचनावलेह्यं
रमयतु धाम रमावरोधनं नः ॥ 3.44 ॥

अङ्कूरितस्मेरदशाविशेषै -
रश्रान्तहर्षामृतवर्षमक्षणाम्।
सङ्कीडतां चेतसि गोपकन्या -
घनस्तनस्वस्त्ययनं महो नः ॥ 3.45 ॥

मृगमदपङ्कसङ्करविशेषितवन्यमहा -
गिरितटगण्डगैरिकघनद्रवविद्रुमिताम्।

अजितभुजान्तरं भजत हे बतगोपवधू -
स्तनकलशस्थलीघुसृणमर्दनकर्दमितम् ॥ 3.46 ॥

आमूलपल्लवितलीलमपाङ्गजालै -
रासिञ्चती भुवनमादृतगोपवेषा ।
बालाकृतिर्मृदुलमुग्धमुखेन्दुबिम्बा
माधुर्यसिद्धिरवतान्मधुविद्विषो नः ॥ 3.47 ॥

विरणन्मणिनूपुरं व्रजे
चरणाभोजमुपास्व शार्ङ्गिणः ।
सरसे सरसि श्रियाश्रितं
कमलं वा कलहंसनादितम् ॥ 3.48 ॥

शरणमशरणानां शारदाभोजनेत्रं
निरवधिमधुरिम्ना नीलवेषेण रम्यम् ।
स्मरशरपरतन्त्रस्मेरनेत्राम्बुजाभि -
व्रजयुवतिभिरव्याद् ब्रह्म संवेष्टितं नः ॥ 3.49 ॥

सुव्यक्तकान्तिभरसौरभदिव्यगात्र -
मव्यक्तयौवनपरीतकिशोरभावम् ।
गव्यानुपालनविधावनुशिष्टमव्या -
दव्याजरम्यमखिलेश्वरवैभवं नः ॥ 3.50 ॥

अनुगतममरीणामम्बरालम्बिनीनां
नयनमधुरिमश्रीनर्मनिर्माणसीमाम् ।
व्रजयुवतिविलासव्यापृतापाङ्गमव्या -
त्रिभुवनसुकुमारं देवकैशोरकं नः ॥ 3.51 ॥

आपादमाचूडमतिप्रसक्तै -
रापीयमाना यमिनां मनोभिः ।

गोपीजनज्ञातरसाऽवताद्वो
गोपालभूपालकुमारमूर्तिः ॥ 3.52 ॥

दिष्ट्या बृन्दावनमृगदृशां विप्रयोगाकुलानां
प्रत्यासन्नं प्रणयचपलापाङ्गवीचीतरङ्गैः ।
लक्ष्मीलीलाकुवलयदळश्यामलं धाम कामान्
पुष्पीयान्नः पुलकमुकुळाभोगभूषाविशेषम् ॥ 3.53 ॥

जयति गुहशिखीन्द्रपिञ्छमौळि -
स्सुरगिरिगैरिककल्पिताङ्गरागः ।
सुरयुवतिविकीर्णसूनवर्ष -
स्रपितविभूषितकुन्तलः कुमारः ॥ 3.54 ॥

मधुरमन्दशुचिस्मितमञ्जुलं
वदनपङ्कजमङ्गजवेल्लितम् ।
विजयतां ब्रजबालवधूजन -
स्तनतटीविलुठन्नयनं विभोः ॥ 3.55 ॥

अलसविलसन्मुग्धस्निग्धस्मितं ब्रजसुन्दरी -
मदनकदनस्विन्नं धन्यं महद्वदनाम्बुजम् ।
तरुणमरुणज्योत्स्ना कात्स्न्या स्मितस्रपिताधरं
जयति विजयश्रेणीमेणीदृशां मदयन्महः ॥ 3.56 ॥

राधाकेळिकटाक्षवीक्षितमहावक्षःस्थलीमण्डना
जीयासुः पुलकाङ्कुरास्त्रिभुवनस्वादीयसस्तेजसः ।
क्रीडान्तप्रतिसुप्तदुग्धतनयामुग्धावबोधक्षण -
त्रासारूढदृढोपगूहनमहासाम्राज्यसान्द्रश्रियः ॥ 3.57 ॥

स्मितस्रुतसुधाधरामदशिखण्डिबर्हाङ्किता
विशालनयनाम्बुजा ब्रजविलासिनीवासिताः ।

मनोज्ञमुखपङ्कजा मधुरवेणुनादद्रवा
जयन्ति मम चेतसश्चिरमुपासिता वासनाः ॥ 3.58 ॥

जीयादसौ शिखिशिखण्डकृतावतंसा
संसिद्धिकी सरसकान्तिसुधासमृद्धिः।
यद्विन्दुलेशकणिकापरिमाणभाग्यः
सौभाग्यसीमपदमञ्चति पञ्चबाणः ॥ 3.59 ॥

आयामेन दृशोर्विशालतरयोरक्षय्यमार्द्रस्मित -
च्छायाधर्षितशारदेन्दुललितं चापल्यमात्रं शिशोः।
आयासानपरान्विधूय रसिकैरास्वाद्यमानं मुहु -
र्जीयादुन्मदवल्लवीकुचभराधारं किशोरं महः ॥ 3.60 ॥

स्कन्धावारसदो प्रजाः कतिपये गोपास्सहायादयः
स्कन्धालम्बिनि वत्सदाम्नि धनदा गोपाङ्गनाः स्वाङ्गनाः।
शृङ्गारा गिरिगैरिकं शिव शिव श्रीमन्ति बर्हाणि च
शृङ्गग्राहिकया तथापि तदिदं प्राहुस्त्रिलोकेश्वरम् ॥ 3.61 ॥

श्रीमद्धर्हिशिखण्डमण्डनजुषे श्यामाभिरामत्विषे
लावण्यैकरसावसिक्तवपुषे लक्ष्मीसरःप्रावृषे।
लीलाकृष्टरसज्ञधर्ममनसे लीलामृतस्रोतसे
के वा न स्पृहयन्ति हन्त महसे गोपीजनप्रेयसे ॥ 3.62 ॥

आपाटलाधरमधीरविलोलनेत्र -
मामोदनिर्भरितमद्भुतकान्तिपूरम्।
आविस्मितामृतमनुस्मृतिलोभनीय -
मामुद्रितानन महो मधुरं मुरारेः ॥ 3.63 ॥

जागृहि जागृहि चेत -
श्चिराय चरितार्थता भवतः।

अनुभूयतामिदमिदं
पुरः स्थितं पूर्णनिर्वाणम् ॥ 3.64 ॥

चरणयोररुणं करुणार्द्रयोः
कचभरे बहुळं विपुलं दृशोः।
वपुषि मञ्जुलमञ्जनमेचके
वयसि बालमहो मधुरं महः ॥ 3.65 ॥

मालाबर्हमनोज्ञकुन्तलभरां वन्यप्रसूनोक्षितां
शैलेयद्रवकृप्तचित्रतिलकं शाश्वन्मनोहारिणीम्।
लीलावेणुरवामृतैकरसिकां लावण्यलक्ष्मीमयीं
बालां बालतमालनीलवपुषं वन्दे परां देवताम् ॥ 3.66 ॥

गुरु मृदुपदे गूढं गुल्फे घनं जघनस्तले
नळिनमुदरे दीर्घं बाह्वोर्विशालमुरःस्थले।
मधुरमधरे मुग्धं वक्त्रे विलासि विलोचने
बहु कचभरे वन्यं वेषे मनोज्ञमहो महः ॥ 3.67 ॥

जिहानं जिहानं सुजानेन मौग्ध्यं
दुहानं दुहानं सुधां वेणुनादैः।
लिहानं लिहानं सुधीर्घैरपाङ्गै -
र्महानन्दसर्वस्वमेतन्नमस्तात् ॥ 3.68 ॥

लसद्बर्हापीडं ललितललितस्मेरवदनं
भ्रमत्क्रीडापाङ्गं प्रणतजनतानिर्वृतिपदम्।
नवाभ्भोदश्यामं निजमधुरिमामोदभरितं
परं देवं वन्दे परिमिळितकैशोरकरसम् ॥ 3.69 ॥

सारस्यसामग्र्यमिवाननेन
माधुर्यचातुर्यमिव स्मितेन।
कारुण्यतारुण्यमिवेक्षितेन
चापल्यसाफल्यमिदं दृशोर्मे ॥ 32.70 ॥

यत्र वा तत्र वा देव
यदि विश्वसिमस्त्वयि।
निर्वाणमपि दुर्वार -
मर्वाचीनानि किं पुनः ॥ 3.71 ॥

रागान्धगोपीजनवन्दिताभ्यां
योगीन्द्रभृङ्गेन्द्रनिषेविताभ्याम्।
आताम्रपङ्केरुहविभ्रमाभ्यां
स्वामिन् पदाभ्यामयमञ्जलिस्ते ॥ 3.72 ॥

अर्थानुलापान्त्रजसुन्दरीणा -
मकृत्रिमाणाञ्च सरस्वतीनाम्।
आर्द्राशयेन श्रवणाञ्जलेन
सम्भावयन्तं तरुणं गृणीमः ॥ 3.73 ॥

मनसि मम सन्निधत्तां
मधुरमुखा मन्थरापाङ्गा।
करकलितललितवंशा
कापि किशोरा कृपालहरी ॥ 3.74 ॥

रक्षन्तु नः शिक्षितपाशुपाल्या
बाल्यावृता बर्हिशिखावतंसाः।
प्राणप्रियाः प्रस्तुतवेणुगीताः
शीतादृशोः शीतलगोपकन्याः ॥ 3.75 ॥

स्मितस्तबकिताधरं शिशिरवेणुनादामृतं
मुहुस्तरललोचनं मदकटाक्षमालाकुलम्।
उरःस्थलविलीनया कमलया समालिङ्गितं
भुवस्तलमुपागतं भुवनदैवतं पातु नः ॥ 3.76 ॥

नयनाम्बुजे भजत कामदुग्धं
हृदयाम्बुजे किमपि कारुणिकम्।
चरणाम्बुजे मुनिकुलैकधनं
वदनाम्बुजे ब्रजवधूविभवम् ॥ 3.77 ॥

निर्वासनं हन्त रसान्तराणां
निर्वाणसाम्राज्यमिवावतीर्णम्।
अव्याजमाधुर्यमहानिधान -
मव्याद्भ्रजानामधिदैवतं नः ॥ 3.78 ॥

गोपीनामभिमतगीतवेषहर्षा -
दापीनस्तनभरनिर्भरोपगूढम्।
केळीनामवतु रसैरुपास्यमानं
काळिन्दीपुळिनचरं परं महो नः ॥ 3.79 ॥

खेलतां मनसि खेचराङ्गना -
माननीयमृदुवेणुनिस्वनैः।
कानने किमपि नः कृपास्पदं
कालमेघकलहोद्धहं महः ॥ 3.80 ॥

एणीशाबविलोचनाभिरलसश्रोणीभरप्रौढिभि -
र्वेणीभूतरसक्रमाभिरभितश्श्रेणीकृताभिर्वृतः।
पाणी द्वौ च विनोदयन् रतिपतेस्तूणीशयैस्सायकै -
र्वाणीनामपदं परं ब्रजजनक्षोणीपतिः पातु नः ॥ 3.81 ॥

कालिन्दीपुलिने तमालनिबिडच्छाये पुरःसंचरत्
तोये तोयजपत्रपात्रनिहितं दध्यन्नमश्नाति यः।
वामे पाणितले निधाय मधुरं वेणुं विषाणं कटि -
प्रान्ते गाश्च विलोकयन् प्रतिकलं तं बालमालोकये ॥ 3.82 ॥

यद्गोपीवदनेन्दुमण्डनमभूत् कस्तूरिकापत्रकं
यल्लक्ष्मीकुचशातकुंभकलशव्याकोशमिन्दीवरम्।
यन्निर्वाणनिधानसाधनविधौ सिद्धाञ्जनं योगिनां
तन्नः श्यामलमाविरस्तु हृदये कृष्णाभिधानं महः ॥ 3.83 ॥

फुल्लेन्दीवरकान्तिमिन्दुवदनं बर्हावतंसप्रियं
श्रीवत्साङ्गमुदारकौस्तुभधरं पीताम्बरं सुन्दरम्।
गोपीनां नयनोत्पलार्चिततनुं गोगोपसङ्घावृतं
गोविन्दं कलवेणुनादनिरतं दिव्याङ्गभूषं भजे ॥ 3.84 ॥

यन्नाभीसरसीरुहान्तरपुटे भृङ्गायमाणो विधिः
यद्वक्षः कमलाविलाससदनं यच्चक्षुषी चेन्द्रिनौ।
यत्पादाब्जविनःसृता सुरनदी शम्भोः शिरोभूषणं
यन्नामस्मरणं धुनोति दुरितं पायात्स नः केशवः ॥ 3.85 ॥

रक्षन्तु त्वामसितजलजैरञ्जलिः पादमूले
मीना नाभीसरसि हृदये मारबाणा मुरारेः।
हाराः कण्ठे हरिमणिमया वक्त्रपद्मे द्विरेफाः
पिञ्छाचूडाश्चिकुरनिचये घोषयोषित्कटाक्षाः ॥ 3.86 ॥

दधिमथननिनादैस्त्यक्तनिद्रः प्रभाते
निभृतपदमगारं वल्लवीनां प्रवृष्टः।
मुखकमलसमीरैराशु निर्वाप्य दीपान्
कबलितनवनीतः पातु गोपालबालः ॥ 3.87 ॥

प्रातः स्मरामि दधिघोषविनीतनिद्रं
निद्रावसानरमणीयमुखारविन्दम्।
हृद्यानवद्यवपुषं नयनाभिराम -
मुन्निद्रपद्मनयनं नवनीतचोरम् ॥ 3.88 ॥

फुल्लहल्लकवतंसकोल्लस -
द्रल्लमागमगवीगवेषितम्।
वल्लवीचिकुरवासिताङ्गुली -
पल्लवं कमपि वल्लवं भजे ॥ 3.89 ॥

स्तेयं हरेर्हरति यन्नवनीतचौर्यं
जारत्वमस्य गुरुतल्पकृतापराधम्।
हत्यां दशाननहतिर्मधुपानदोषं
यत्पूतनास्तनपयः स पुनातु कृष्णः ॥ 3.90 ॥

मारमावस मदीयमानसे
माधवैकनिलये यदृच्छया।
श्रीरमापतिरिहागमेदसौ
कः सहेत निजवेश्मलङ्घनम् ॥ 3.91 ॥

आकुञ्चितं जानु करं च वामं
न्यस्य क्षितौ दक्षिणहस्तपद्मे।
आलोकयन्तं नवनीतखण्डं
बालं भजे कृष्णमुपानताङ्गम् ॥ 3.92 ॥

जानुभ्यामभिधावन्तं पाणिभ्यामतिसुन्दरम्।
सुकुण्डलालकं बालं गोपालं चिन्तयेदुषः ॥ 3.93 ॥

विहाय कोदण्डशरौ मुहूर्तं
गृहाण पाणौ मणिचारुवेणुम्।

मायूरबर्हं च निजोत्तमाङ्गे
सीतापते त्वां प्रणमामि पश्चात् ॥ 3.94 ॥

अयं क्षीराभोधेः पतिरिति गवां पालक इति
श्रितोऽस्माभिः क्षीरोपनयनधिया गोपतनयः।
अनेन प्रत्यूहो व्यरचि सततं येन जननी -
स्तनादप्यस्माकं सकृदपि पयो दुर्लभमभूत् ॥ 3.95 ॥

हस्तमाक्षिप्य यातोऽसि बलात्कृष्ण किमद्भुतम्।
हृदयाद्यदि निर्यासि पौरुषं गणयामि ते ॥ 3.96 ॥

तमसि रविरिवोद्यन्मज्जतामम्बुराशौ
प्लव इव तृषितानां स्वादुवर्षीव मेघः।
निधिरिव विधनानां दीर्घतीव्रामयानां
भिषगिव कुशलं नो दातुमायातु शौरिः ॥ 3.97 ॥

कोदण्डं मसृणं सुगन्धि विशिखं चक्राब्जपाशाङ्कुशं
हैमीं वेणुलतां करैश्च दधतं सिन्दूरपुञ्जारुणम्।
कन्दर्पाधिकसुन्दरं स्मितमुखं गोपाङ्गनावेष्टितं
गोपालं सततं भजामि वरदं त्रैलोक्यरक्षामणिम् ॥ 3.98 ॥

सायङ्काले वनान्ते कुसुमितसमये सैकते चन्द्रिकायां
त्रैलोक्याकर्षणाङ्कं सुरनरगणिकामोहनापाङ्गमूर्तिम्।
सेव्यं शृङ्गारभावैर्नवरसभरितैर्गोपकन्यासहस्रै -
र्वन्देऽहं रासकेळीरतमसुभगं वश्य गोपालकृष्णम् ॥ 3.99 ॥

कदम्बमूले क्रीडन्तं वृन्दावननिवेशितम्।
पद्मासनस्थितं वन्दे वेणुं गायन्तमच्युतम् ॥ 3.100 ॥

बालं नीलाम्बुदाभं नवमणिविलसत् किङ्किणीजालबद्ध -
 श्रोणीजङ्घान्तयुगमं विपुलगुरुणखप्रोल्लसत्कण्ठभूषम्।
 फुल्लाम्भोजाभवक्त्रं हतशकटमरुत् पूतनाद्यं प्रसन्नं
 गोविन्दं वन्दितेन्द्राद्यमरवरमजं पूजयेद्वासरादौ ॥ 3.101 ॥

वन्द्यं देवैर्मुकुन्दं विकसितकुरुविन्दाभमिन्दीवराक्षं
 गोगोपीवृन्दवीतं जितरिपुनिवहं कुन्दमन्दारहासम्।
 नीलग्रीवाग्रपिञ्छाकलनसुविलसत्कुन्तलं भानुमन्तं
 देवं पीताम्बराढ्यं जप जप दिनशो मध्यमाह्ने रमायै ॥ 3.102 ॥

चक्रान्तध्वस्तवैरिव्रजमजितमपास्तावनीभारमाद्यै -
 रावीतं नारदाद्यैर्मुनिभिरभिनुतं तत्त्वनिर्णीतहेतोः।
 सायाह्ने निर्मलाङ्गं निरुपमरुचिरं चिन्तयेन्नीलभासं
 मन्त्री विश्वोदयस्थित्यपहरणपदं मुक्तिदं वासुदेवम् ॥ 3.103 ॥

कोदण्डमैक्षवमखण्डमिषुं च पौष्यं
 चक्राब्जपाशसृणिकाञ्चनवंशनालम्।
 विभ्राणमष्टविधबाहुभिरर्कवर्णं
 ध्यायेद्भरिं मदनगोपविलासवेषम् ॥ 3.104 ॥

अङ्गुल्या कः क्वाटं प्रहरति कुटिले माधवः किं वसन्तो
 नो चक्री किं कुलालो न हि धरणिधरः किं द्विजिह्वः फणीन्द्रः।
 नाहं धाराहिमर्दी किमसि खगपतिर्नो हरिः किं कपीन्द्रः
 इत्येवं गोपकन्या प्रतिवचनजितः पातु वश्चक्रपाणिः ॥ 3.105 ॥

राधामोहनमन्दिरादुपगतश्चन्द्रावळीमूचिवान्
 राधे क्षेममयेऽस्ति तस्य वचनं श्रुत्वाऽह चन्द्रावळी।
 कंस क्षेममये विमुग्धहृदये कंसः क्व दृष्टस्त्वया
 राधा क्वेति विलज्जितो नतमुखः स्मेरो हरिः पातु वः ॥ 3.106 ॥

या प्रीतिर्विदुरार्पिते मुररिपो कुन्त्यर्पिते यादृशी
या गोवर्धनमूर्ध्नि या च पृथुके स्तन्ये यशोदार्षिते।
भारद्वाजसमर्पिते शबरिकादत्तेऽधरे योषितां
या प्रीतिर्मुनिपत्निभक्तिरचितेऽप्यत्रापि तां तां कुरु ॥ 3.107 ॥

कृष्णानुस्मरणादेव पादसङ्घातपञ्जरः।
शतधा भेदमायाति गिरिर्वज्रहतो यथा ॥ 3.108 ॥

यस्यात्मभूतस्य गुरोः प्रसादा -
दहं विमुक्तोऽस्मि शरीरबन्धात्।
सर्वोपदेष्टुः पुरुषोत्तमस्य
तस्याङ्घ्रिपद्मं प्रणतोऽस्मि नित्यम् ॥ 3.109 ॥

॥ श्री कृष्णकर्णामृतं समाप्तम् ॥